

ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯಿಂದ ಮಂತ್ರಿ, ಸೇನಾಪತಿಗಳು ಸಭಾಂಗಣಕ್ಕೆ ಬಂದರು.

ಅದು ಪೆರುವಿನ ಇನ್ನಾಳ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ. ಕಡಿದಾದ ಹಿಮಪರ್ವತಗಳ ತೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ತನ್ನೆಲ್ಲ ಸಿರಿವಂತಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ನಗರ ಅದಾಗಿತ್ತು. ಶ್ರೀಮಂತ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನ ಸಂತ್ಯಾಸರಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ರಾಜನ ಬಗೆಗೆ ಬಹಳ ಭಕ್ತಿ ಗೌರವಾದರಗಳನ್ನಿರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ರಾಜ ಅರಮನೆಯ ಸಭಾಂಗಣಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಜಯಘೋಷಗಳು ಮೊಳಗಿದವು. ಮಂತ್ರಿ ಎದ್ದು ಕಲಾಪಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಉದ್ಯುಕ್ತನಾದ.

ಇತ್ತ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಸಖಿಯರು ಇನ್ನೂ ಆಕೆಯ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರು. ರಾಜಕುಮಾರಿ ಸುಖಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರೆ, ಆಕೆಯ ಸಖಿಯರಲ್ಲೊಬ್ಬಳು ಅರಮನೆಯ ದ್ವಾರದ ಕಡೆಯ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ನೋಡುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಆಕೆ 'ರಾಜಕುಮಾರಿ' ಎಂದು ಓಸುಗುಟ್ಟಿದೊಡನೆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಧಾವಿಸಿ ಬಂದಳು. ಯೋಧರಲ್ಲೆ ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ಸಾಲಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೊದಲನೆಯವನೇ ಅವನಾಗಿದ್ದ. ಅವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳು ಅರಳಿದವು. ಅವನೂ ಕತ್ತೆತ್ತಿ ಮೇಲೆ ನೋಡಿದನೇ? ನೋಡಿದಂತೆನಿಸಿತಾದರೂ ಖಚಿತವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಕೆಯ ಕನ್ನೆಯ ರಂಗೇರಿದವು. 'ನಡೆಯಿರಿ, ಬೇಗ ಬೇಗ ಸಭಾಂಗಣಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮುಖ ನೋಡಿಕೊಂಡಳು. ಮುಂಗುರುಳನ್ನು ತಿಡೀಕೊಂಡಳು. ಆಕೆಯ ಸಖಿಯರು ಮುಸಿ ಮುಸಿ ನಗುತ್ತಾ ಆಕೆಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು.

ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸಭೆಗೆ ಬಂದು ತಮ್ಮ ನಿಗದಿತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಆಸೀನರಾಗುವುದಕ್ಕೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಶೌರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ಗೆಲುವಿಗೆ ಕಾರಣರಾದ ಯೋಧರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಕರೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಮೊದಲ ಹೆಸರೇ ಆತನದಾಗಿತ್ತು. ಆತ ರಾಜರ ಬಳಿ ಬಂದು ಸನ್ಮಾನದ ಪದಕವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಕರತಾಡನೆ ಮೊಳಗಿತು. ಆತ ಮರಳಿ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತ ಮೇಲೆ ಕೂಡಾ ಒಂದೆಡೆಯಿಂದ ಚಪ್ಪಾಳೆಯ ಸದ್ದು ಬರುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಮಹಾರಾಣಿ ಅತ್ತ ತಿರುಗಿದಾಗ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಸಖಿ ಮೆಲ್ಲನೇ ಆಕೆಯನ್ನು ತಿವಿದಳು. ರಾಜಕುಮಾರಿ ತಕ್ಷಣ ಚಪ್ಪಾಳೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದಳು. ಮುಂದೆಯೂ ಹಲವಾರು

ಯೋಧರ ಸನ್ಮಾನಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆಕೆಯ ಕಣ್ಣು ಅವನೆಡೆಯೇ ನೆಟ್ಟಿತ್ತು. ಅವನೂ ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ಅತ್ತ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಸಿದನಾದರೂ ಅದು ಸಹಜವೆಂಬಂತೆ ಇತ್ತು.

ಸಂಭ್ರಮದ ಆಸಮಾರಂಭದ ನಂತರ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಭೋಜನದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿತ್ತು. ಸೈನಿಕರಿಗಾಗಿ ಮೀಸಲಾಗಿದ್ದ ಸ್ಥಳದತ್ತ ಸೈನಿಕರು ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನೂ ತಾನು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಆಸನದಿಂದ ಮೇಲೆದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ. ಬೆನ್ನು ಮಾಡಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಅವನತ್ತಲೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸಭಾಂಗಣದ ತಿರುವಿನಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಗುವ ಮುನ್ನ ಅವನೊಮ್ಮೆ ಹೊರಳಿ ನೋಡಿದ. ಸಾಕಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ, ಅವನ ಕಣ್ಣು ಆಕೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದವು. ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಮೈಯೊಮ್ಮೆ ಕಂಪಿಸಿತು. ಆ ಹೊಳಪು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಸಂಧಿಸಲಾರದೇ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿದಳು. ಕನ್ನೆಗಳು ಬಿಸಿಯಾದಂತೆನಿಸಿತು. ಮತ್ತೆ ತಲೆಯೆತ್ತುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆತ ಅಲ್ಲಿಂದ ಸರಿದುಹೋಗಿದ್ದ.

ರಾಜ ಪರಿವಾರದವರೆಲ್ಲರೂ ಅರಮನೆಯ ಭೋಜನಗೃಹದತ್ತ ಸಾಗಿದರು. ಸರ್ವ ವಿಧದ ಪಕ್ಕನ್ನಗಳನ್ನು ಭೋಜನಗೃಹದ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಜೋಡಿಸಿ ಇಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದ ಪಾತ್ರೆಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ತಟ್ಟೆ, ಚಮಚಗಳವರೆಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಬಂಗಾರದಿಂದ ಮಾಡಿದವುಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಎಷ್ಟೆಂದರೂ ಚಿನ್ನದ ನಾಡಲ್ಲವೇ?

ಭೋಜನಕ್ಕೆ ರಾಣಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಬಡಿಸಿದ ಎಲ್ಲವೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇತ್ತು. ಆಕೆ ಕೇವಲ ಕೈಯಾಡಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದ ಮಹಾರಾಣಿ ಮಗಳತ್ತ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬೆದರಿಸುತ್ತ ಊಟ ಮಾಡುವಂತೆ ಹೇಳಿದಳು. ಆದರೆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತೆಲ್ಲೋ ಇತ್ತು. ಊಟದ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ತನ್ನ ಕೊಠಡಿಯತ್ತ ಸಾಗಿದ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸಭಾಂಗಣದತ್ತ ಕಣ್ಣು ಹರಿಸಿದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪರಿಚಾರಿಕೆಯರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕೊಠಡಿಗೆ ಬಂದ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಕಿಟಕಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಹೊರಗಡೆ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದಳು. ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಬೆಟ್ಟಗಳಿಂದ ತೊರೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ತಂಗಾಳಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಯೆನಿಸುವಂತಿತ್ತು. ಕಣ್ಣು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಸರಿದಾಗ ಅರಮನೆಯ ದ್ವಾರಪಾಲಕರು ಗುಂಪುಗೂಡಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಅವರ ನಡುವೆ ಅವನು ಕಂಡುಬಂದ. ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಹೃದಯ ಬಡಿತ ಜೋರಾಯಿತು.

ಸುತ್ತ ಹರಡಿದ್ದ ದೀವಟಿಗೆಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಅವನ ಸದೃಶ ದೇಹ, ಹುರಿಯಾಗಿಸಿದ ಮೀಸೆ, ಹೊಳೆವ ಕಣ್ಣುಗಳು ನೀಳ ನಾಸಿಕ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಗಮನಕೊಟ್ಟು ನೋಡಿದಳು. ಅದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವನು

ಕ ತ ತ್ತೆ

ನೋಡಿದ. ಓಹ್! ಎನ್ನುತ್ತಾ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಪರದೆಯ ಹಿಂದೆ ಸರಿದಳು. ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷಣ ಹೊತ್ತು ಬಿಟ್ಟು ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನೋಡಿದಳು. ಅವನನ್ನೂ ಉಪ್ಪರಿಗೆಯ ಈಕೆಯ ಕೋಣೆಯ ಕಿಟಕಿಯತ್ತಲೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಮನಸ್ಸು ಗರಿಗದರಿ ಹಾರಾಡಿತು. ಹಾಗಾದರೇ ಅವನೂ... ಓಡಿ ಬಂದು ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಳು.

'ಮಗಳೇ', ಎನ್ನುತ್ತಾ ಬಂದ ಮಹಾರಾಣಿ, ಆಕೆ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಬೋರಲಾಗಿ ಮಲಗಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ, 'ಹೇಗಿದ್ದೀಯಾ ಮಗಳೇ? ಯಾಕೆ, ಏನು ತೊಂದರೆ? ನೀನು ಭೋಜನವನ್ನು ಸಹ ಸರಿಯಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲ. ದಾಸಿಗೆ ಹಾಲು ತರಲು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಕುಡಿದು ಮಲಗು, ಮುಂಜಾನೆಗೆ ಆರಾಮವೆನಿಸುತ್ತದೆ' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಮಗಳ ತಲೆ ಸವರಿದಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದಾಸಿ ಹಾಲಿನ ಲೋಟವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಂದಳು. ಈಕೆ ಹಾಲು ಕುಡಿಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ತಾಯಿ ಮಮತೆಯಿಂದ ಆಕೆಯ ಕೆಶ ಶೃಂಗಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನೀಳಗೂಡಲನ್ನು ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಹರಡಿದಳು. ದಾಸಿಯತ್ತ ತಿರುಗಿ 'ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ನಾಳೆ ತೈಲವನ್ನು ಲೇಪಿಸಿ ಅಷ್ಟಂಗ ಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಿಸು. ನೋಡು ಆಕೆಯ ಮುಖ ಕಂದಿ ಹೋಗಿದೆ' ಎಂದಳು. ದಾಸಿ 'ಆಗಲಿ' ಎನ್ನುವಂತೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದಳು. ಮಹಾರಾಣಿ ಎದ್ದು ನಿಂತು, 'ಮಗಳೇ, ಸುಖವಾಗಿ ನಿದ್ರಿಸು' ಎಂದಳು. ನಂತರ ಕಿಟಕಿಯ ಪರದೆಗಳನ್ನು ಸರಿಸಿ ತನ್ನ ಕೊಠಡಿಯತ್ತ ಹೊರಟಳು. ಅದುವರೆಗೆ ಸುಮ್ಮನೇ ನಿಂತಿದ್ದ ದಾಸಿ ಮೆಲ್ಲನೇ ರಾಜಕುಮಾರಿಯತ್ತ ಬಂದಳು. 'ನಾಳೆ ಮುಂಜಾನೆ ರಾಜೋದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾಗಬೇಕು' ಎಂದಾಗ ದಿಗ್ಗನೆದ್ದು ಕುಳಿತಳು. 'ಹೌದೇ! ನೀನು ಆತನನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಿದೆಯಾ?' ಎಂದಾಗ 'ಇಲ್ಲ ರಾಜಕುಮಾರಿ, ಅರಮನೆಯ ದ್ವಾರಪಾಲಕರಲೊಬ್ಬ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯಕರ. ಅವನ ಮುಖಾಂತರ ಬಂದ ಸಂದೇಶ' ಎಂದಳು. ನಿಮ್ಮ ಇಂಗಿತವನ್ನು ನಾನವನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೆ' ಎಂದಳು. 'ನೀನೂ ಇರುವೆಯಲ್ಲ?' ಎಂದಾಗ ಆಕೆ 'ಆಗಲಿ' ಎಂದಳು.

ಆ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲ ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ರಂಗು ರಂಗಿನ ಕನಸುಗಳು. ಅವನ ಬಲಿಷ್ಠ ಬಾಹು ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಉಯ್ಯಾಲೆಯಾಡಿದಂತೆ. ಅರಮನೆಯ ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಕುದುರೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡಿದಂತೆ. ಯಾವುದು ಕನಸು, ಯಾವುದು ಎಚ್ಚರ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲಾರದ ಸ್ಥಿತಿ. ಹಕ್ಕಿಗಳ ಕಲರವ ಬೆಳಗಾಯಿತೆಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿತು. ಫಟ್ಟನೆದ್ದು ಕುಳಿತ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಗಡಿಬಿಡಿಯಿಂದ ಬೆಚ್ಚನೆಯ ಶಾಲೊಂದನ್ನು ಹೊದ್ದು ತಯಾರಾದಳು. ಸೂರ್ಯದೇವನಿಗೆ ನಮಿಸಲೆಂದು ಕಿಟಕಿಯತ್ತ ತೆರಳಿದಳು. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಸೂರ್ಯೋದಯವೇ ಆಗಿಲ್ಲ! ಅವನನ್ನು ಕಾಣುವ ತನ್ನ ಅವಸರಕ್ಕೆ ತಾನೇ

